

La immigració: la dimensió econòmica

L'arribada de fluxos migratoris no només té un impacte positiu directe sobre l'economia catalana, ja que també està demostrat que genera uns guanys indirectes en sectors com l'habitatge, les companyies privades de transport o els locutoris telefònics

Les enquestes d'opinió manifesten que, des d'un punt de vista econòmic, una minoria de la població autòctona, arreu d'Europa, no veu de bon ull la immigració. A vegades hom diu: «Ens prenen els llocs de treball»; «accepten remuneracions baixes i rebenten els nostres salaris»; «s'avenen a trasllats laborals i en el territori sense posar-hi exigències...». Aquests comentaris, que certament es donen en la societat europea i en la nostra, no permeten concloure, tanmateix, que hi ha una opinió àmpliament estesa segons la qual els immigrants perjudiquen l'economia.

Són nombrosos els estudis econòmics que assenyalen els avantatges que generen els immigrants a nivell econòmic. Els immigrants cobreixen sovint determinades necessitats laborals per raons d'escassetat de mà d'obra en sectors econòmics específics o bé perquè es tracta d'algunes tasques rebutjades pels autòctons. En una recent enquesta de l'Institut Opina, un 75% dels enquestats reconeixen que els immigrants fan feines que no volen fer els espanyols.

Hi ha altres explicacions econòmiques del vessant positiu de la immigració. Es pot destacar que els immigrants incrementen el grau de «capitalització» de l'economia sobre la base de tres elements: estalvien una part substantiva del seu salari; fan més flexible el mercat de treball en acceptar una mobilitat en les organitzacions i, també, accepten major mobilitat en el territori; i contribueixen al sistema de benestar social perquè garanteixen, també, el futur del sistema de pensions.

A Catalunya el Departament de Be-

La presència de treballadors en sectors com l'agricultura és un element dinamitzador econòmic, segons constata un estudi elaborat per la conselleria de Benestar Social de la Generalitat. / EFE

nestar Social de la Generalitat va sol·licitar un estudi als professors Marc Baguer (Harvard University), Mikel Barrera (Universitat Pompeu Fabra) i Diana Cuadros (Universitat Pompeu Fabra) sobre *Els beneficis de la immigració estrangera a Catalunya* els resultats del qual són útils de comentar, encara que l'estudi topa amb diverses limitacions estadístiques i de mètode.

Els autors consideren els beneficis econòmics de la immigració de caràcter directe i, també, els indirectes. D'ordre directe són les aportacions econòmiques com a resultat de l'activitat laboral; les contribucions fiscals i les aportacions en concepte de pensions. Els beneficis indirectes es consideren en termes de serveis als organismes del sector privat (les organitzacions no governamentals;

l'economia sinó que al contrari, són una font de riquesa econòmica... «comença a esdevenir significativa la contribució dels immigrants al sistema de la Seguretat Social... i «generen riquesa per a la població autòctona, com es posa de manifest en la creació de llocs de treball addicionals en el sector públic i en el sector privat, en la creació de noves professions, com els metges especialistes en medicines tropicals, els mediadors culturals... i també en la creació de noves activitats, com ara els locutoris» (pàgina 76 de l'estudi esmentat).

Al meu entendre a Catalunya no hi ha una opinió àmpliament estesa segons la qual els immigrants perjudiquen l'economia. Entenc que el rebuig de la població autòctona catalana envers la immigració, quan es produeix és més per dificultats i situacions de tipus culturals, socials, ètnics o religiosos que no pas per motivacions econòmiques. A Catalunya, país d'immigració permanent significativa, la població actual ha interioritzat que la foratíssima immigració dels anys cinquanta, seixanta i setanta ha «beneficiat» clarament l'economia catalana i no l'ha perjudicat en cap sentit. Una qüestió diferent és l'impacte de la nova immigració en termes culturals, socials, ètnics o religiosos. En un primer article sobre el tema de la immigració ja vaig defensar que per reeixir en la integració hem d'establir unes regles del joc clares en termes de drets i deures i no fer del factor religiós un fals problema. En un proper article parlaré dels reptes bàsics que la immigració ens planteja en un futur.

els locutoris; els arrendadors d'habitatges; les companyies privades d'autobusos de Barcelona en destinació al Marroc...) i pel que fa als àmbits públics (els serveis específics d'atenció als immigrants com ara el Centre d'Atenció Primària de Ciutat Vella o la Unitat de Monorries Ètniques de l'Hospital de Mataró; els mestres dedicats a l'ensenyament de nens i adults immigrants a Catalunya; o els treballadors socials d'ajuntaments o de la Generalitat que treballen amb els col·lectius d'immigrants.

Els autors de l'estudi citat, malgrat la falta de dades suficientment precises sobre la totalitat dels ingressos percebuts pels immigrants poden afirmar que «els immigrants estrangers a Catalunya no solament no perjudiquen